

511.145

ΦΕΤΟΣ άπεφάσισα να θυμηθώ τις Έλένες και τους Κωνσταντίνους. Δέν ξέρω άγ, ύπάρχει χειρότερη άπό μένα στο θέμα των ονομαστικων έορτων. Συνήθως τή γιορτή του Άποστόλου Άντρέα τή θυμάμαι γύρω στα... Χριστούγεννα και μπορείτε να φαντασθείτε τους όπου γής Άντρέϊδες κι Άντρούλες, γνωστούς και φίλους που συναντώ τή μέρα τής γιορτής τους και ούτε που σκέφτομαι να τους πώ ένα χρόνια πολλά. Τελευταία πρόσεξα μιá ψυχρότητα σε μιá φίλη που είχε άντρα Γιώργο και τήν ήμέρα του Άγίου Γεωργίου τήν πήρα τηλέφωνο (ύστερα άπό μήνες σιωπής) για ένα γειά σου, χωρίς ούτε νύξη για τον σύζυγο, και τή γιορτή του. Τελικά έφτασα στο σημείο να τή ρωτήσω τι έχει, για να μου πεί το παράπονο της.

«Έπιτρέπεται να μη μάς θυμηθής;»

—Γι' αυτό κι' εγώ φέτος άποφάσισα να θυμηθώ τους Κωστήδες και τις Έλένες. Και πήρα στη γραμμή τής θειές, τους θειούς, τά πρωτοξάδελφα και τους φίλους.

—Αύτος έχει γυναίκα Ντίνα, τουτέστιν Κωνσταντίνα, άρα γιορτάζει.

—Η Λέλα, τó Λενάκι, ή Έλλη, ή Νίτσα, ή Έλενα, και ή Ντίνα, γιορτάζουν κι' αυτές. Τό ίδιο κι' ό Κωστάκης, Τάκης, Κωνσταντίνος, Ντίνος, Ντινάκης, Νάκης, Κίκης, Κώστας και Τοτός! Γιορτάζει επίσης, ή Κωστούλα, ή Τούλα, ή Λούλα, ή Κωκώ, ή Τίνα.

—Παίρνω βαθειά άναπνοή και ξανακοιτάζω τόν κατάλογο. Βρέ, ποτέ δέν μπορούσα να φαντασθώ πώς ή Κύπρος έχει τόσους γιορτάρηδες στις 21 Μαΐου. Εύχαριστημένη πάντως που έκανα για μιá και μοναδική φορά τó καθήκον μου άρχισα τις κάρτες, τά τηλεφωνήματα, τις επισκέψεις. Τά παιδιά, παραξενεμένα άπό τή τόση κοινωνική δραστηριότητα ήταν ξετρελλαμένα άπό τή χαρά τους. (Τά δύστυχα, τώρα καταλαβαίνω πόσο τά έχω κλεισμένα). Η μικρή έφτασε μάλιστα στο σημείο να εισηγηθεί:

«Νά πηγαίνουμε κάθε μέρα στις γιορτές».

Τελωσπάντων πέρασε ή μέρα άνάμεικτη. Κούραση, πλήξη, κουβέντα και τά τυπικά και λέω χαλάλι στους φίλους και στους γνωστούς, μιá φορά τó χρόνο γιορτάζουν.

Τήν έπομένη (χθες) στο μπακάλη συναντώ τή γειτόνισσα μου, τή Λία.

—Γειά σου Λία, τι κάνεις;

—Καλά (ξερó κι' άγέλαστο αύτή).

—Μά, τί έχεις, είσαι άρρωστη;

—Όχι..

Μέ μεγάλη ύπομονή κι' έπιμονή έμαθα πώς τó τι έχει είναι ένα μεγάλο παράπονο γιατί δέν θυμήθηκα τή γιορτή της.

—Άλλα χρόνια δέν σε παρεξηγούσα, δέν θυμόσουν κανένα. Φέτος όμως...

—Τή γιορτή του; Καλά! Λία δέν σε λένε;

—Μάλιστα Λία. Άπό τó Έλένη, Έλένη, Έλλη, Έλλίτσα, Λίτσα, Λία.

Τώρα, άγαπητές φίλες, μη ρωτάτε τó λόγο που άποφάσισα ριζικά και τελεσίδικα να μη θυμηθώ κανένα μα κανένα πιá στη γιορτή του. Άπό σήμερα μάλιστα διέγραψα όλες τις γιορτές άπό τó ήμερολόγιο!